

standen og sikre, at ulandsbistanden ikke går til krudt og kugler, men sikrer, at når der er en aktion, hvor vi sender folk af sted, der kan sikre, at et land kommer på fode igen, er vi med. Så giver vi de midler, der skal til.

Det synes jeg også hr. Jeppe Kofod bør acceptere. Vi skal ikke have nogen Berlinmure mellem de her udgifter, men vi skal bruge pengene fornuftigt, og fornuftigt er det at sende folk af sted til en aktion som den her, der kan hjælpe med til, at Afghanistan kommer på fode igen.

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Med Folketingets accept vil jeg tillade mig at vende tilbage til det, sagen drejer sig om.

Det drejer sig jo ganske simpelt om, at Folketinget skal sige ja eller nej til at udsende danske militære enheder fra alle tre værn til den fortsatte kamp, der er for at eliminere terrornetværket i Afghanistan – den kamp, der i øjeblikket foregår under USA's ledelse og med en række andre allierede lande som deltagere.

Forsvarsudvalget har jo behandlet sagen omhyggeligt. Der er stillet 68 spørgsmål i går aftes, i nat, de sidste blev stillet kl. 4 i morges, og de sidste af de 68 svar fik vi kl. 7.50.

Der er nogle, der så kunne tro, at det er en meget svær og en meget kompliceret stilling, Folketinget skal tage. Det synes jeg i virkeligheden ikke det er, og lad mig kort ridse op, hvorfor det ikke er det.

Den 11. september, for 3 måneder og 3 dage siden, skete, som alle husker, verdens hidtil største terrorangreb. Mange tusinde mennesker blev slået ihjel, og det land, de blev slået ihjel i, var et af vores 19 NATO-allierede. Det var i USA. Den 12. september, dagen efter, vedtog de 19 NATO-lande i fællesskab, at dette var at betragte som et angreb mod NATO-alliancen, og man aktiverede artikel 5. Det er den, der på almindeligt dansk normalt kaldes musketereden, altså én for alle og alle for én, hvilket betyder, at er der et af de 19 lande, der bliver angrebet eller er i fare, så kommer de øvrige 18 til hjælp.

Kl. 11.10

Danmarks daværende statsminister, han hed dengang hr. Poul Nyrup Rasmussen, stod i spidsen for denne vedtagelse. Det var flot, og det var godt, og der var et kæmpeflertal i dette Folketing inklusive Socialistisk Folkeparti, som bakkede op om at aktivere artikel 5. Én for alle – det

betyder netop, at vi skal hjælpe det land, der bliver angrebet.

Der har været en stor diskussion om, om det også betyder, at vi er forpligtet til det. Ja, det betyder det klart. Vi er forpligtet til at hjælpe dette land, men vi er forpligtet til selv at bestemme, på hvilken måde vi vil hjælpe. Forpligtelsen ligger der, men hvordan vi hjælper, er op til os selv.

Forleden bad USA, dem, vi havde lovet at hjælpe, så Danmark konkret om hjælp. De bad om militære enheder i form af fire F-16-fly, et transportfly og patruljer fra jægerkorpset og frømandskorpset samt nogle stabsofficerer. Det, de bad om, var altså militære enheder, som er uddannet, udrustet og trænet til at løse de opgaver, som amerikanerne sagde de havde brug for.

Derfor mener jeg kun, der kan være ét logisk svar for Danmark i forlængelse af den række af begivenheder startende med vores tilsagn ved den tidligere statsminister den 12. september til USA, og det er selvfølgelig svaret ja.

Og lad mig slutte med, hvorfor det efter konservativ opfattelse er så klingende klart, at man ikke kan svare andet end ja. Hvis situationen nu den 11. september havde været et angreb, ikke mod World Trade Center og Pentagon, men mod Danmark og der var dræbt 3.000-4.000 her, havde vi så ikke forventet, at de øvrige 18 NATO-lande, ligesom det her skete, dagen efter havde samledes? Havde vi ikke også forventet, at de havde sagt, at vi aktiverer artikel 5? Og havde vi så ikke forventet, at hvis vi havde bedt amerikanerne eller englænderne eller nordmændene eller tyskerne om at komme os til hjælp, at de så også ville have svaret ja, når vi stillede det spørgsmål? Selvfølgelig ville vi det.

Når man er medlem af en klub, når man har indgået nogle aftaler, når man har givet hinanden hånden på noget, og det gjorde vi i 1949, og vi fulgte det op den 12. september, så holder man selvfølgelig også sit ord. Derfor siger vi ja i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Helge Adam Møller, som jo er formand for Forsvarsudvalget, hævdede, at udvalget har foretaget en grundig behandling.

Det, der er kendsgerningen, er, at udvalget i går vedtog en tidsplan, hvor regeringen skulle komme med svar kl. 23.00. Så stillede vi spørgsmålene. Hvornår kommer svarene? De kommer kl. 03.15 i nat. Så får vi 1 time til at lave supplerende spørgsmål, fordi der ikke var yderligere